

Yolların Bekçisi

– EDİP GÜL · 29 Aralık 2022

YOLLARIN BEKÇİSİ

Ben ormanların bekçisi
Sürgün adamı
O olmazdı olamazdı
Aşk ihtilali başladı
Ben duygularımın kurbanıyım
Çarparak bölen bölerek çarpan
Sineğin kâğıda konması bu
Dur kımıldama dur eski resmini getir
O güzel günleri geri getir
Bana sevgilimi getir
Dağdan geleni bekle
Dur emirleri bekle
Yükselirken alçalan alçalırken yükselen
Aydınlığı besleyen ve besleyen karanlığı
Ah koynuna Konya'dan sevgili alan
Ah sevgiliyi koynunda saklayan
Gül muştusu salıyor toprağa
Gül muştusu bırakıyor yaprağa
Yer gök bakırken insana
Kim dinler kim duyar sesimi

Dağları bekliyor korku
Saçlarını sürüklüyor perişan yalnızlığın
Bir kement atıyor bana o güzel
Belli ki vatanda isyan var
Menzile varır mı yollar
Yusuf kuyudan çık
Ben çıkamam kuyudan
Sen çık
Mevlana Yunus ve Diyar-ı Rum
Erenler ki dağ gibi yürekleri var
Benim içimse baştanbaşa uçurum
Bir gün elbette biz de çağırılırız şölene
Yamalı elbiselerimiz ve çamurlu üst başlarımızla
Geçildi ayıplı bahçelerden
Bir kuyuya düşmüş bedenleri ve kömürleşmiş beyinleri var
Medine yollarında kalmış yar
Aşkın silinmez izleri var Mekke"de ruhum
Bir balıkçı görüldü dehlizlerde
Gel sen beni tini tini
Yolların izlerin bekçisiyim ben

Ahmet Kemal